Gyvenimo efekto teorija yra meninė teorija, pagrįsta visuotinio invarianto atradimu. Jį galima rasti didžiųjų menininkų tekstuose iš visų laikotarpių ir visų kultūrų.

Ji postuluoja homo sapiens polinkio menui egzistavimą ir teigia, kad meno kūrinys yra įgyvendintas, kai jis sukuria receptoriaus kūno prote „efektą“, kuris pažadina ne tik afektą, bet ir visus protinius sugebėjimus, ir tai padaro sklandžiai.

Taigi meno kūrinys yra ir gyvas ir gyvenimo kūrinys. Norint jį studijuoti, reikia specifinio humanitarinio mokslo, gebančio integruoti gausių indėlių iš kitų mokslų, studijuojančių meną, ir taip pat atidžiai išnagrinėti gyvenimo efekto invarianto pasekmes.